

HEAD-LINES

26.08.2011 T/M 09.10.2011

HEAD-LINES

MEDIO 2009 STARTTEN DE BEELDHOUERS MARIA STAMS EN JOSÉ FIJNAUT HET PROJECT HEAD-LINES. ZE WILDEN MENSEN UIT DE KUNST PORTRETTEREN IN BEELD EN WOORD, WANT EVEN NIEUWSGIERIG WAREN ZE NAAR DE HOOFDEN DIE ZE AFBEELDEN, ALS NAAR DE GEDACHTEN DIE ERIN RONDSPOOKTEN.

Dubbelportret

Hen stond een dubbelportret voor ogen. In één sessie portretteerden zij in hun atelier een gast die direct of indirect bij de kunst betrokken was, als docent, kunstenaar, student, organisator, verzamelaar, beleidsmaker, bestuurder, uitvinder of filosoof. Tegelijkertijd werd het model geïnterviewd door Marie-José Moers over zijn/haar denkbeelden over kunst, mens en maatschappij; van het gesprek maakte zij een verslag.

Zo ontstond een menagerie van beelden en opvattingen, een tijdsbeeld in koppen en uitspraken, het archief Head-Lines. Guido Wevers noemde het 'een manier om levens vast te houden'. Wat aanvankelijk een vrijblijvend gesprek over kunst was, ontwikkelde zich gaandeweg de sessies als gevolg van de aanzwellende discussie over de bezuinigingen in kunst en cultuur tot puntige beschouwingen waarin de waarde van kunst voor de samenleving centraal stond.

Tweelingen die lijken

Zoveel hoofden, zoveel zinnen. Ondanks alle overeenkomsten in beeld en woord, zijn het vooral

de verschillen die intrigeren. Die verschillen geven een extra-dimensie aan de portretten. Maria Stams en José Fijnaut boetseerden elk, staande links en rechts van het model, binnen een tijdspanne van twee uur een portret. Elke beeltenis kwam tot stand vanuit de specifieke optiek van de individuele kunstenaar. Twee aan twee opgesteld in rekken vormen deze portretschetsen *tweelingen* die lijken maar nog meer contrasteren: de duo-portretten nodigen uit tot vergelijken, tot beter kijken.

Kunst is communicatie, echoot uit de gespreksverslagen. Dat spoort met de opvattingen van de vrouwen achter dit project die de beschouwer direct willen betrekken bij de kunst.

Beelden & stemmen

In deze eerste expositie van Head-Lines valt het accent op de beelden, de geboetseerde portretten. Het interview is teruggebracht tot een oneliner en de motivatie daarvan. De brochure geeft in een twintigtal oneliners en beknopte statements de typische opinies van de modellen weer. De persoonlijke geschiedenissen moeten wachten

op het boek dat als het project afgesloten is, zal verschijnen. In de passage naar de hoofdingang van SCHUNCK* zijn tijdens de tentoonstelling fragmenten uit de gesprekken te horen. Beelden, quotes en stemmen vormen een voortdurend veranderende eenheid. Voor de beschouwer ontstaat zo een betrokkenheid die nieuw is.

Over de makers

Marie-José Moers studeerde geschiedenis in Utrecht met kunstgeschiedenis als bijvak. Haar ervaring in interviewen en verslaggeving dateert uit de tijd dat ze werkzaam was als inspecteur voortgezet onderwijs in de regio.

Maria Stams en José Fijnaut studeerden allebei af in 1988 aan de Academie Beeldende Kunsten in Maastricht, plastische vormgeving bij Appie Drielsma.

Beiden werken sindsdien als autonoom beeldend kunstenaar. Hun thema is de mens, hun passie het portret.

Een portret moet meer zijn dan een gelijkenis. Levendigheid, karakter en vibratie zijn belangrijke elementen. Het interview tijdens het boetseren werkt daarbij inspirerend: de persoon laat veel van zichzelf zien, het gezicht is voortdurend in beweging, heeft veel uitdrukkingen. Waarneming is de verbeelding van zien: er ontstaat meer dan het visueel waarneembare, het beeld krijgt een eigen ziel.

Meer informatie over het project vindt u op www.koppiglimburg.nl, onder andere foto's van het werkproces en verslagen van gesprekken. Tot nu toe werden 120 mensen geportretteerd, er zullen nog velen volgen.

Head-Lines wil confronteren en verbinden, raken en beïnvloeden, daarom nodigen de initiatiefnemers u uit via de site te reageren op de opvattingen en meningen van de geportretteerden en uw mening te geven over kunst in de samenleving.

**“MET DE OPKOMST VAN HET
KAPITALISME ONTSTOND
OOK DE KUNST ZOALS WIJ
DIE KENNEN.”**

Jos Salden
regisseur

(P10)

Interactie is essentieel. Kunst moet de beschouwer iets doen. Het gaat om maximale communicatie met het publiek, dat het idee achter een werk moet proeven. Door een toelichting bij het werk ga je gericht kijken. Ook middeleeuwse kunst borg vele verborgen symbolen in zich.

Kunst kan niet zonder relativering, met name zelfrelativering, dat is belangrijk voor de interactie.

Ad Himmelreich
curator Provinciehuis Maastricht

(P101)

Dat kunst ook handel is, staat buiten kijf. Het is een deel van haar maatschappelijke legitimatie. Met de opkomst van het kapitalisme ontstond ook de kunst zoals wij die kennen. Het cultuurconcept waarmee naoorlogse generaties zijn opgegroeid, staat onder druk, en daarmee het autonome kunstenaarschap. Door subsidieverstrekking wordt in toenemende mate gekeken naar de maatschappelijke relevantie en verankering. Dat is niets nieuws. De legitimering van kunst in de Westerse cultuur is sinds de Oudheid aan verandering onderhevig.

**“SOMS HEB IK HET IDEE
DAT DE KIJKER VOOR DE
GEK WORDT GEHOUDEN.”**

Anne
scholiere

(P95)

Zoals de voorwerpen in een museum voor heemkunde, zo zegt kunst iets over de maatschappij waarin het werk is ontstaan. Ik was geschokt bij het bekijken van een afbeelding van Maria in de Schatkamer van de Dom van Aken, geschokt over de classificatie van de engelen. Niets gelijkheid, maar een duidelijke rangorde, waarbij de ene groep vleugels van pauwenveren had terwijl de andere zich met duivenveren tevreden moest stellen.

Ik ga het liefst naar historische musea en musea voor oude kunst. Op de moderne kunst heb ik minder grip, ik heb te vaak het idee dat ik voor de gek word gehouden.

Jos Salden
regisseur

(P10)

Appie Drielsma
'beeldend kunstenaar'

(P29)

Het tegenwoordige begrip 'kunst' is uitgehold. Iedereen is er mee bezig. Het is een vorm van *zelfrealisatie* en *zelf-idealiseratie* geworden. Kunst is DOEN. Of dat uiteindelijk tot iets leidt, zal de tijd uitwijzen.

Mensen kijken niet meer. Ze zijn oppervlakkig geworden, ze lopen overal aan voorbij. Storend is de overwaardering voor de Randstad. Er is daardoor te weinig oog voor kunstbeleid van de regio, een regio met een rijke culturele geschiedenis en, vanuit Europees perspectief, een ideale ligging. Heerlen timmert in dit opzicht aardig aan de weg.

**“KUNST?
HET IS EEN HELE EER
OM ER NIET AAN
MEE TE DOEN.”**

fotografie: Jos Reinders

**"KUNST IS
DE JUNGLE..."**

Ben van Melick
docent/uitgever/publicist

(P102)

Kunst is de enige jungle die we ons nog kunnen permitteren. Geen wetten, de sterkste overleeft. Leven moet er steeds opnieuw worden uitgevonden, vorm, zin en betekenis steeds opnieuw bevochten. Alles is toegestaan en er geldt geen enkel excuus. Lef en karakter, overtuiging en volharding, daar komt het op aan.

Hoed je voor hen die er de verleidelijke sluiers van de 'schoonheid' over draperen, vaardigheid definiëren, het goede en ware erin aanwijzen, die ervan genieten en er kapitalen aan verdienen, dat zijn de jagers.

**"TEFAF,
DAT IS CULTUURPORNO,
INGEGEVEN DOOR
HEBZUCHT EN HANDEL."**

Fabrice Hermans
kunstenaar

(P96)

Authenticiteit is ongelooflijk belangrijk. Het is eigenlijk het enige dat telt. Niets is zo erg als een kloon of kopie te maken. Maar wie wars is van middelmatigheid, wordt in de samenleving door de middelmaat overspoeld. TV toont het dagelijks, winkelketens vervuilen het straatbeeld en supermarkten bieden massaal kant-en-klare rechten aan. Het is de platte beschaving van het grote geld die ons overweldigt. Dat er nog steeds bewonderend naar de Verenigde Staten gekeken wordt, daar begrijp ik niets van. Alles draait om het grote geld. Ook de kunstwereld is er door geïnfecteerd. De Tefaf is cultuurporno, ingegeven door hebzucht en handel. Het extreme kapitalisme dat is ontstaan na de ineenstorting van het communisme, verziekt de intermenselijke verhoudingen. Goed werk draagt bezieling op de beschouwer over, raakt hem. Daar gaat het om.

Catrien
scholiere

(P93)

Kunst is een moeilijk begrip. Eigenlijk is vrijwel alles kunst of is dit ooit geweest. Ooit is een huis door een architect getekend, ooit is een stoel door iemand als eerste ontworpen, ooit is iets uit niets geboren. Kunst is iets dat voor het eerst gemaakt wordt. Dat is ook het verschil tussen ambacht en kunst. Bij kunst hoort de idee dat het de bedoeling is om kunst te zijn.

**"EIGENLIJK IS VRIJWEL
ALLES KUNST OF IS
DIT OOIET GEWEEST."**

Albert Groot
psychiater en kunstverzamelaar

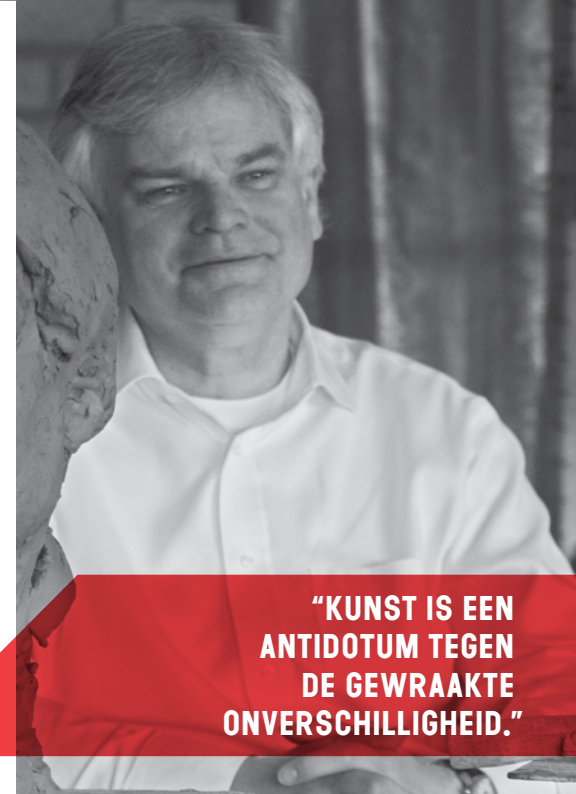
(P104)

Er is een overgangsgebied waar de binnenwereld (de wereld van het ik, van de beleving) en de buitenwereld (buiten jezelf, voorbij je huid) elkaar treffen. Kunst is een uiting van de wereldbeleving van de kunstenaar.

Kunst beleven is cultureel bewustzijn ontwikkelen, hierdoor ga je de werkelijkheid anders beleven. Deze ervaringen te willen delen met anderen, leidde uiteindelijk tot het Collector's House.

Wie anders wil, zoekt naar geestelijke verrijking. Dat kost moeite. Kunst is een antidotum tegen de gewraakte onverschilligheid.

**"KUNST IS EEN
ANTIDOTUM TEGEN
DE GEWRAAKTE
ONVERSCHILLIGHEID."**

**“DE MAATSCHAPPIJ
HEEFT BEHOEFTE AAN EEN
PERMANENTE REANIMATIE
VAN HET MYSTIEKE.”**

Govert Derix (P82)
schrijver, adviseur en filosoof

Kunst en mystiek zijn nauw met elkaar verbonden. Kunst is in de kern een mystieke aangelegenheid. Ze heeft geen meetbare kern. Gelaagde kunst is als een gebied dat zich niet laat fixeren. Dat is het *verschijnpunt*, de kunstenaarsgeest is dan als een apparaat dat signalen doorgeeft.

Dat kunst een belangrijke maatschappelijke functie heeft, is duidelijk. De maatschappij heeft behoefte aan een permanente reanimatie van het mystieke. Hierbij is het mystieke de wezenlijke *onvanzelfsprekendheid* van ons bestaan. We moeten openheid als bron van creativiteit cultiveren, het is de voorwaarde voor innovatief denken. Analoog aan elektriciteitscentrales zijn mystieke centrales nodig: musea en onderwijs gericht op echte individuele ontplooiing.

**“EEN KUNSTENAAR IS EEN
DAPPER MENS, HIJ GEEFT
ZICHZELF VOLLEDIG BLOOT.”**

Ingrid Schäfer-Poels (P54)
leidinggevende bij de politie

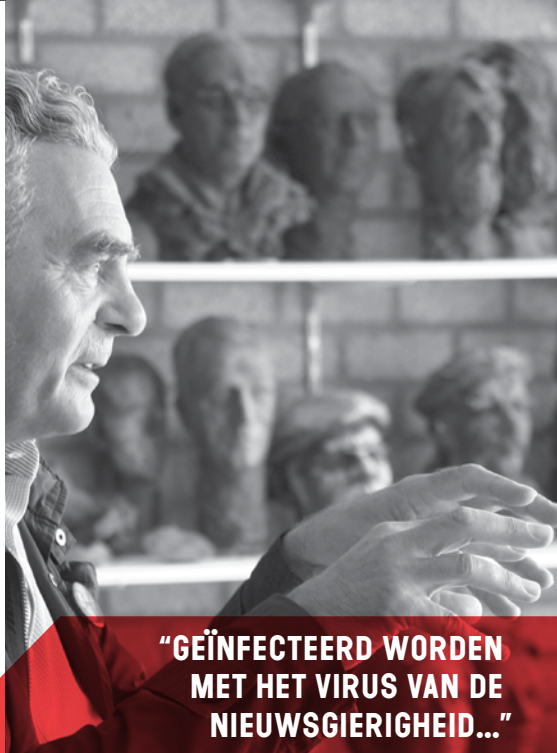
Een kunstenaar voelt in de regel zijn tijd goed aan. Hij vangt signalen eerder op. Dit zorgt voor discussie en reflectie.

Kunst is belangrijk, ook omdat ze je losmaakt van de *realiteit* en zorgt voor het nodige tegenwicht voor de harde, rationele en materiële wereld. Kunst is aan de ene kant *creëren* en aan de andere kant *beleven*. Interactie, beweging, ontmoeting. Mensen kunnen in een kunstwerk iets van zichzelf herkennen.

Guido Wevers (P119)
artistiek directeur
Maastricht Culturele Hoofdstad 2018

Waar culturen tegen elkaar aanschuren, ontstaat energie. Deze regio is rijk aan verschillende culturen. Hier zou je je dan ook op moeten durven richten. De Euregio heeft een ziel, als je die weet te articuleren, ontstaat een nieuw gevoel in deze streek. Kunst en Cultuur zijn in staat om die ziel uiteindelijk te definiëren.

Maar deze Euregio is nog niet gedefinieerd. Dat maakt de opdracht complex. Je moet durven om het proces van definiëring te zien als het product. De insteek is dat dit proces leidt tot strategieën om meer ‘Europees’ te worden. Mensen moeten hiervoor geïnfecteerd worden met het virus van de nieuwsgierigheid. Wezenlijke belangstelling voor de ander moet de grondhouding worden. Dit zal ook de opdracht worden voor de betrokken kunstenaars. Verwonderen, vragen, verbeelden en binding aangaan moeten uiteindelijk leiden tot een *terra cognita*.

**“GEÏNFACTEERD WORDEN
MET HET VIRUS VAN DE
NIEUWSGIERIGHEID...”**

Jan Smeets (P87)
directeur Buro Pinkpop

Kunst is een veelomvattend begrip. Halverwege de jaren zeventig werd me duidelijk dat het hypocriet is een cultuuruiting die miljoenen mensen wereldwijd fascineert, te negeren. Het *Poppodium* presenteert Kunst. Basta. De K staat op geen enkele wijze ter discussie. Mensen hebben brood nodig om te leven en spelen om verstrooid te worden. Zo zit dat ook met kunst: wat mooi is, bezorgt vreugde.

**“KUNST IS
BROOD ÉN
SPELEN.”**

Jeanne Dekkers
architect

(P78)

Kunst is een reactie op het maatschappelijke proces, ze is de thermometer. Kunstenaars hebben voor ontwikkelingen extra antennes en zijn dus waardevol voor een samenleving, om hun filosofische benadering of vanwege de schoonheid die ze scheppen. Daar hebben ze geen schokkende beelden voor nodig. Een kunstwerk is een vertaling van stromingen en bewegingen die emoties oproept. Het werk spreekt voor zichzelf, er hoeft niet altijd een manifest aan te pas te komen.

Vergelijk Rothko, die vond dat een werk pas was gelukt wanneer de emotie die hij zelf in het werk had gelegd door de ander nagevoeld kon worden. Dit geldt ook voor de architect. Blijf bij je eigen observaties, doe je werk met liefde en daardoor zo goed mogelijk, behoud je integriteit en er ontstaat een oeuvre dat voor zichzelf zal spreken.

“WAT IS ER OVER 1000 JAAR VAN ONZE KUNST ALS WAARDEVOL OVERGEBLEVEN: JOSEPH BEUYS OF DE TEKENFILMS VAN WALT DISNEY?”

Joost van Luyken
directeur/eigenaar Regout Group

(P107)

De huidige tijd is voor de kunstenaar lastig. De overheid houdt de hand op de knip, de private sector kan dan helpen. Ik wil zelf graag. Er wordt voor het bedrijf kunst aangekocht en de bedrijfsruimtes staan ter beschikking voor exposities. Uit de hele wereld komen hier mensen op bezoek, zo'n locatie is voor een kunstenaar zeker aantrekkelijk.

Kunst is in de tamelijk kille bedrijfsomgeving zeer op zijn plaats. Kunst bekijken, geeft prikkels. Je praat eens over iets anders, ze brengt je op ideeën. Creativiteit prikkelt het probleemoplossend vermogen.

“CREATIVITEIT PRIKKELT HET PROBLEEMOPLOSSEND VERMOGEN.”

John Slangen
componist

(P100)

Ik moet lachen om uitspraken over kunst als 'linkse hobby'. Het is juist het linkse gedachtegoed dat voor volksverheffing heeft gezorgd. Betreurenswaardig is dat hierdoor de oude kunstminnende elite overstemd wordt door een nieuwe elite die zich van wat ooit Kunst genoemd werd, lijkt af te wenden. Het betreft een nieuwe elite die haar eigen cultuurgood en -beleving meebrengt en die, ongeacht de vorm, dit evenwaardig acht aan Kunst.

Wat 'kans van leven heeft' is in sterke mate een kwestie van cultureel kapitaal. Stockhausen, die toch ook niet bekend staat om zijn toegankelijkheid, trok destijds in Keulen altijd volle zalen, waarbij 'toute Köln' zich liet zien. Het culturele kapitaal, een soort buitenpersoonlijk gezag, zorgt ervoor dat wat je doet, betekenis geeft aan je omgeving. Toen ik docent werd in het hoofdvak Compositie, steeg de waardering voor mijn werk opeens met stip.

“CULTUREEL KAPITAAL, EEN SOORT BUITENPERSOONLIJK GEZAG, ZORGT ERVOOR DAT WAT JE DOET, BETEKENIS GEEFT AAN JE OMGEVING.”

Anna Nijsten
kunstverzamelaar

(P65)

Kunst is passie. Zowel van de maker als van de betrachter...

Mijn liefde voor de kunst was en is onvoorwaardelijk. Ik geef me er compleet aan over. Aan beeldende kunst maar ook aan literatuur. Het is ongelooflijk belangrijk dat iemand je op het spoor zet; een leerkracht op de middelbare school wist de vlam in mij te ontsteken. Onnoemelijk dankbaar ben ik daarvoor.

“GENIETEN VAN KUNST IS RIJKDOM...”

Lex Smeets (P112)
wethouder gemeente Heerlen

Kunst en Cultuur zijn belangrijk voor een stad als Heerlen. Deze stad behoorde in de tijd van de mijnen sociaal-economisch bij de top vijf van ons land, dat is niet meer het geval. Ik ben er trots op dat Heerlen wel op plaats 11 staat als het gaat om het cultuuraanbod. Ondanks de roep om bezuinigingen is de gemeenteraad in grote meerderheid bereid geweest om een miljoen extra uit te trekken voor cultuur. Hiermee haalden we zelfs de landelijke pers. De extra investeringen in cultuur moeten uiteindelijk de aantrekkelijkheid van de stad vergroten.

Bedrijven komen naar steden die investeren in cultuur. Bedrijvigheid is noodzakelijk om jonge mensen voor de stad te behouden. De bevolkingsontwikkeling in Parkstad dwingt ons stedelijke dynamiek en groei. De stad ook aantrekkelijk maken voor jongeren is een van de speerpunten van ons beleid. Als de bevolking in aantal terugloopt, is niets doen geen optie. Investeren in vitaliteit is het devies.

“BEDRIJVEN VESTIGEN ZICH GRAAG IN STEDEN MET EEN INTERESSANT CULTUREEL AANBOD.”

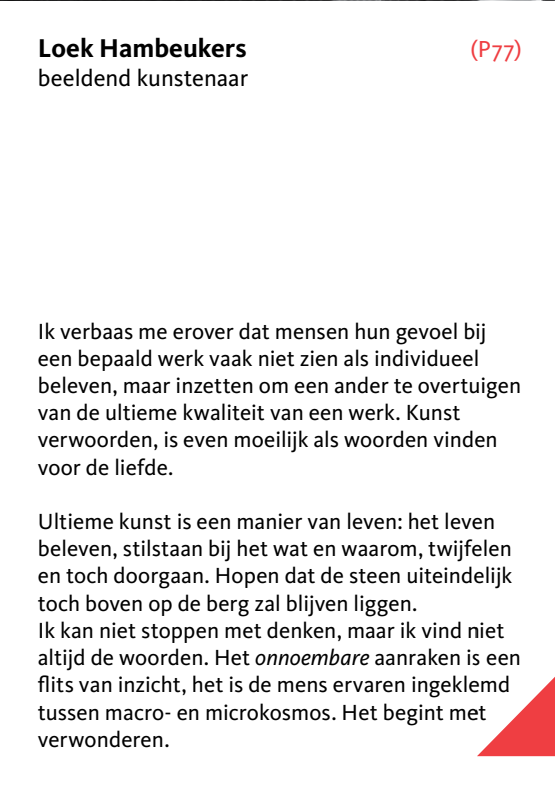

Marjolein van der Loo (P70)
student kunstgeschiedenis

Wat Kunst is, zal de tijd leren. Kunstgeschiedenis oordeelt altijd achteraf en zelfs dit oordeel is historisch bepaald. De snelheid waarmee ontwikkelingen elkaar opvolgen, maakt de beoordeling van hedendaagse kunst lastig, bovendien is het aanbod overweldigend en zijn stromingen steeds lastiger te herkennen. Dit vraagt om meer specialisten in de musea.

Typisch is het probleem van restaurateurs in musea voor contemporaine kunst. Zij moeten restaureren wat niet voor de eeuwigheid is gemaakt, vaak zelfs vergankelijkheid als uitgangspunt heeft. De musea echter hechten aan hun collectie. Een kostbaar probleem.

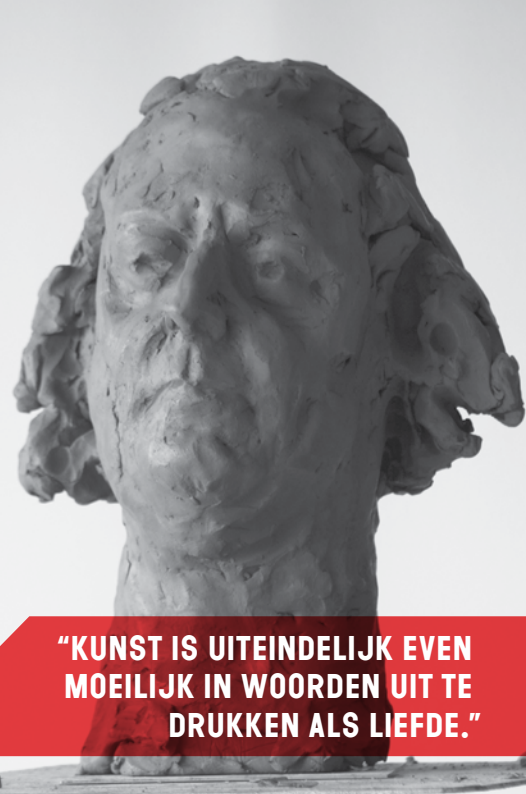
“EEN KOSTBAAR PROBLEEM...”

Loek Hambeukers (P77)
beeldend kunstenaar

Ik verbaas me erover dat mensen hun gevoel bij een bepaald werk vaak niet zien als individueel beleven, maar inzetten om een ander te overtuigen van de ultieme kwaliteit van een werk. Kunst verwoorden, is even moeilijk als woorden vinden voor de liefde.

Ultieme kunst is een manier van leven: het leven beleven, stilstaan bij het wat en waarom, twijfelen en toch doorgaan. Hopen dat de steen uiteindelijk toch boven op de berg zal blijven liggen. Ik kan niet stoppen met denken, maar ik vind niet altijd de woorden. Het *onnoembare* aanraken is een flits van inzicht, het is de mens ervaren ingeklemd tussen macro- en microkosmos. Het begint met verwonderen.

Norbert Fiddlers (P63)
textielvormgever

Kunstenaars vormen mijn *nucleaire* familie. Als de maker kunstenaar is en zegt dat zijn werk kunst is, dan is het kunst. Goed of slecht product, dat is voor de leek soms moeilijk te onderscheiden. Wie gewend is te kijken, 'leest' een werk makkelijker en kan dan ook beter de kwaliteit beoordelen.

Kunst is een soort magie. Ze brengt trillingen teweeg. Die trillingen kun je opvangen, ze inspireren. Vergelijk het met de *antipoden* in de Harry Potter-boeken. Je hebt de ingewijden in de magie en de gewone stervelingen, de *muggles*, die er helemaal niets van begrijpen.

“KUNST IS UITEINDELIJK EVEN MOEILIK IN WOORDEN UIT TE DRUKKEN ALS LIEFDE.”

“GEWONE STERVELINGEN, DE MUGGLES, DIE DAAR HELEMAAL NIETS VAN BEGRIJPEN...”

Peter Fransman (P84)
directeur Museum Het Domein

Zonder kunst leven we in een kille wereld. Filosofisch gezien zijn we daar verstoken van het hogere, van het ultieme. Kijk naar de VS waar in een aantal grote steden interessante dingen gebeuren, maar waar de wereld daarbuiten ten onder gaat aan eenvormige lelijkheid: het ontbreken van een centraal cultuurbeleid is hier fnuikend.

Kunst verruimt onze blik. Creativiteit heeft een fysiologische impact op onze hersenen. Het is niet verwonderlijk dat grote concerns kunstenaars vragen om kritisch naar het voorgenomen beleid te kijken, om mee te denken in innovatieve trajecten.

Kunst is dus belangrijk. Subsidies zijn belangrijk. Zonder subsidie verdwijnt bijvoorbeeld kunst uit de openbare ruimte. Er moet blijvend geïnvesteerd worden in kunsteducatie.

"KUNSTEDUCATIE IS ERG BELANGRIJK. VOOR MUSEA MOET HET JONGE KIND EEN DOELGROEP ZIJN: DE OPEN BLIK VOORKOMT BENAUWD DENKEN, GEEFT DE FANTASIE DE VRIJE LOOP."

Wanda Reiff (P47)
kunstadviseur

"VAARDIGHEDEN ZIJN ABSOLUUT ONONTBEERLIJK. JE BEGINT TOCH OOK GEEN RESTAURANT ALS JE NIET KUNT KOKEN."

Ik was jarenlang galeriehoudster met vele internationale contacten; moest vaak knokken tegen de keer. Criteria voor goede kunst, die zijn er zeker maar je kunt ze niet verwoorden. Zet tien mensen bij elkaar die iets met kunst hebben en laat ze op een grote tentoonstelling de beste werken kiezen. Dan zul je zien dat ze op hetzelfde uit komen. Hoogstens zal de rangorde wat verschillen. Dit lukt ook als je er maar vijf zou mogen kiezen. Ik zelf heb me aangeleerd om minstens 13 seconden naar een werk te kijken alvorens een oordeel te geven.

Stijn Huijts (P57)
directeur SCHUNCK*

Kunst is oorspronkelijkheid, oprechtheid en inlevingsvermogen, passie en drive. Kunst heeft te maken met dicht bij jezelf blijven en met steeds opnieuw verwonderd zijn over je eigen resultaat. Kunst die ik wil tonen heeft een urgentie in relatie tot het nu; het is kunst die nieuwe inzichten verschaft. Aan het museum is het de toeschouwer te helpen met kijken om de context te verhelderen. Academisering van de kunstwereld onder invloed van de curatoren is kwalijk, omdat zij zichzelf vaak zien als belangrijker dan de kunstenaars. Het discours komt op de plek van de kunst: de theorie wordt belangrijker dan het werk. Mede hierdoor vervreemdt de cultuursector van zijn maatschappelijke context. Dan wordt er schamper gesproken over kunst als elitair en als "linkse hobby". De crisis is niet alleen politiek en economische crisis maar ook cultureel. Herbezinning is belangrijk en kan leiden tot herwaardering en een nieuwe vitaliteit van het bestel. Een wezenlijk uitgangspunt formuleerde John Cage reeds op vijftienjarige leeftijd tijdens een lezing: "...for we should be hushed and silenced to hear what other people think..."

"FOR WE SHOULD BE HUSHED AND SILENCED TO HEAR WHAT OTHER PEOPLE THINK..."

Norbert Grunschel (P98)
kunstenaar

Op de academie waren er medestudenten die echt talent hadden. Op de een of andere manier staat talent een verdere ontwikkeling in de weg. Goed tekenen en een goed kleurgevoel zegt op zich niets. Je moet uitdrukking weten te geven aan een idee. Je moet iets formuleren en hierbij de passende techniek zoeken.

Met kunst bezig zijn betekent ook aan een passend netwerk werken. Dit netwerk is niet hoofdzakelijk economisch, het is meer een professioneel netwerk, waarbij de ander als spiegel kan fungeren.

"TALENT STAAT EEN VERDERE ONTWIKKELING IN DE WEG".

**"KUNST IS EEN MANIER OM
GEVOELENS UIT TE BEELDEN.
JE MAAKT JE GEVOELENS NA."**

Gerrit
leerling basisonderwijs

(P94)

COLOFON

Dit is een uitgave van SCHUNCK*

Projectleiding:

Janneke Peters

Communicatie:

Carine Jamin

Redactie:

Ben van Melick

Concept en vormgeving:

Mockus

Druk:

Andi Druk

Head-lines is voor ons, de initiatiefnemers, een intensief traject. De opbrengst ervan is wat kunst te bieden heeft: verrijkende ontmoetingen.

Hiervoor dank aan alle gasten voor hun tijd en de openheid in de gesprekken. Ook dank aan allen die ons stimuleerden, meedachten en meewerkten, aan de gemeente Kerkrade voor het beschikbaar stellen van Werkplaats K als betaalbare atelierruimte, aan SCHUNCK* dat ons de mogelijkheid bood te exposeren en met name dank aan de sponsors Melamo, Hurkmans en Serre Restaurant la Bergerie.

MELAMO
FIJNMETAALTECHNIEK
A REGOUT GROUP COMPANY

SCHUNCK

BONGERD 18, HEERLEN
WWW.SCHUNCK.NL
+31(0)455772200